

चन्दनारण्यमाधूय स्पृष्ट्वा मलयनिकरान् ।

पश्चिकानामभावाय पवनो ऽयमुपस्थितः ॥ ४०४० ॥

Dieser Wind da, der Sandelwälder leise bewegte und die Giessbäche des Malaja berührte, hat sich zum Verderben der (von ihren Geliebten getrennten) Reisenden erhoben.

चन्द्रमाः पीयते देवैर्मया तन्मुखचन्द्रमाः ।

असमग्रो ऽप्यसौ शश्वद्यमापूर्णमाण्डलः ॥ ४०४१ ॥

Vom Monde am Himmel schlürfen die Götter, von deinem Antlitzmonde schlürfte ich: jener ist auch nicht voll, dieser stets voll und rund.

चपलस्येह कृत्यानि सहसानुप्रधावतः ।

त्तिप्रमन्ये प्रपद्यते क्रौञ्चस्य खमिव दिवाः ॥ ४०४२ ॥

Wenn ein Leichtsinniger sich hier übereilter Weise an's Werk begiebt, dann machen sich alsbald hinter ihm her Andere auf den Weg, wie es die Vögel thun, wenn der Brachvogel sich in die Luft erhebt.

चपलाभिः प्रवृद्धेयं s. Spruch 4032.

चपलो निर्दयश्चासौ जनः किं तेन मे सखि ।

आगः प्रमार्जनायैव चाटवो येन शिन्तिताः ॥ ४०४३ ॥

Unbeständig und dabei ohne Mitleid ist der Geliebte! Was fange ich, o Freundin, mit dem an, der Schmeichelworte nur gelernt hat, um sich von Sünden rein zu waschen?

चराणामन्नमचरा दंष्ट्रिणामप्यदंष्ट्रिणः ।

अहस्ताश्च सहस्तानि ग्राणां चैव भीरवः ॥ ४०४४ ॥

Was sich nicht bewegt, wird von sich Bewegenden verspeist; Thiere ohne Fangzähne werden von Thieren mit Fangzähnen, Wesen ohne Hände von Wesen mit Händen und Feige von Muthigen verspeist.

चलस्वभावा दुःसेव्या दुर्ग्रह्या भावतस्तथा ।

प्राज्ञस्य पुरुषस्येह यथा वाचस्तथा स्त्रियः ॥ ४०४५ ॥

Unstäten Wesens, schwer zu handhaben und schwer zu fassen ihrem Sinne nach sind für den klugen Mann hier auf Erden sowohl Reden als Weiber.

चाण्डालः किमयं s. zu Spr. 889 im 10ten Theile, S. 331.

4040) KĀVJĀD. 2, 238.

4041) KĀVJĀD. 2, 90.

4042) R. ed. Bomb. 6, 63, 19. Der Schol.

erklärt: अन्त्ये शत्रवः त्तिप्रं खं रन्ध्रं प्रपद्य-
ते । दिवाः पक्षिणः स्कन्दशक्तिविदारितक्रौ-

ञ्चस्य क्रौञ्चाख्याचलस्य खं रन्ध्रमिव ॥

4043) KĀVJĀD. 2, 271.

4044) M. 3, 29.

4045) MBn. 13, 2225.